

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce: A. T.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 27. 2. 2004, č. j. OAM-87/LE-B01-B04-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2004, č. j. 59 Az 42/2004-32,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 4. 3. 2004 napadl žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2004, jímž byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Plzni žalobu zamítl rozsudkem ze dne 29. 6. 2004; v řízení před správním orgánem neshledal vady a přisvědčil žalovanému i v jeho závěru o tom, že Polsko je pro žalobce bezpečnou třetí zemí.

Dne 27. 8. 2004 podal žalobce (stěžovatel) proti tomuto usnesení kasační stížnost. Jako její důvody označil bez bližšího upřesnění důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“); jinak uvedl jen tolik, že všechny orgány doposud rozhodující v jeho věci pochybily a že soud porušil zákon o azylu. Zároveň požádal o ustanovení zástupce, osvobození od soudních poplatků a o tlumočníka do ruského jazyka. Požádal též o to, aby jeho kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Kasační stížnost – jakožto mimořádný opravný prostředek – lze podat pouze ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí; zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Krajský soud rozhodující ve správním soudnictví je povinen ve svém rozhodnutí poučit účastníky řízení o tom, zda je proti tomuto rozhodnutí přípustný opravný prostředek, a pokud ano, v jaké lhůtě a u jakého orgánu jej lze podat. Krajský soud v Plzni tak ve stěžovatelově případě učinil; stěžovatel se však poučením neřídil a podal kasační stížnost až po uplynutí dvoutýdenní lhůty.

Je třeba zdůraznit, že ze soudního spisu není zcela zřejmé, kdy byl napadený rozsudek stěžovateli doručen. Zásilka obsahující vyhotovení rozsudku byla předána k poštovní přepravě dne 26. 7. 2004 a byla stěžovateli zaslána na adresu, kterou stěžovatel uváděl v žalobě i v průběhu řízení o ní, tedy do Zařízení pro zajištění cizinců Balková. Na doručence je v rubrice „Zásilka uložena dne“ vyplněno datum 27. 7. Z toho by se podávalo, že stěžovatel nebyl při doručování zastížen na adrese, na které se zdržuje; v takovém případě by se za den doručení považoval desátý den od uložení zásilky (tzv. fikce doručení či náhradní doručení podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu a § 42 odst. 5 s. ř. s.), tedy pátek 6. 8. 2004. Lhůta pro podání kasační stížnosti by tak začala běžet v sobotu 7. 8. 2004 a skončila v pátek 20. 8. 2004. Adresa zařízení pro zajištění cizinců je však na doručence přeškrtnuta; vedle ní je – kromě dalšího nejasného data – uvedeno „Doslat! Pobytové středisko“ a pod tím pak „Seč“. Doručenka obsahuje i potvrzení převzetí zásilky dne 10. 8. 2004 a stěžovatelův podpis. To vede k domněnce, že stěžovatel se v místě doručování již nezdržoval v zařízení pro zajištění cizinců, nýbrž v pobytovém středisku. Tehdy by se neuplatnila fikce doručení a lhůta pro podání kasační stížnosti by bylo nutno počítat až ode dne, kdy stěžovatel zásilku převzal v místě, kde se skutečně zdržoval, tedy od úterý 10. 8. 2004. Lhůta by v takovém případě skončila v úterý 24. 8. 2004.

Ať je však tomu jakkoli, je nepochybné, že stěžovatel podal kasační stížnost osobně u Krajského soudu v Plzni až v pátek 27. 8. 2004; lhůtu k podání kasační stížnosti tak již v každém případě zmeškal. Datum doručení rozsudku, které sám uvádí v kasační stížnosti jako „14. 8. 2004“, není pravdivé a na stěžovatelově situaci nemůže nic změnit. Jeho kasační stížnost byla podána opožděně, a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu